

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Θεσσαλονίκη 30/09/2015

Αριθμός απόφασης:125

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 546 30 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2310554268
ΦΑΞ : 2313333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Της παρ.3 του άρθρου 47 του Ν 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
 - γ. Του άρθρου 59 του πδ 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - ε. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - στ. Της αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β3250/4-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της αριθμ. Δ6Α 1058824ΕΞ2014/8-4-2014 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».
 - ζ. Της αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1006534ΕΞ2014 (ΦΕΚ Β'165/19-1-2015) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».
 - η. Της αριθμ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867ΕΞ2015/21-4-2015 (ΦΕΚ Β' 815/7-5-2015) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
 - θ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **26/05/2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου** ενδικοφανή προσφυγή του του , **ΑΦΜ:.....**, κατοίκου επί της οδού , κατά του από 27/4/2015 ενιαίου εκκαθαριστικού σημειώματος (αριθμός χρηματικού καταλόγου .../1- αριθμός δήλωσης) οικονομικού έτους 2013 του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων , και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Το αριθμ...../27-4-2015 εκκαθαριστικό σημείωμα φόρου εισοδήματος (με βάση την 1^η τροποποιητική δήλωση υπαιτιότητας φορολογούμενου) οικονομικού έτους 2013 του οποίου ζητείται η ακύρωση άλλως η τροποποίηση.
5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Την από 23/09/2015 εισήγηση του Γραφείου Επανεξέτασης του Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 26/05/2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του , η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Στις 27-4-2015 εκδόθηκε "Ενιαίο Εκκαθαριστικό Σημείωμα Φυσικών Προσώπων" με βάση την 1^η τροποποιητική δήλωση υπαιτιότητας φορολογούμενου για το οικονομικό έτος 2013. Η εν λόγω τροποποιητική δήλωση υποβλήθηκε από τον προσφεύγοντα κατόπιν υπόδειξης των αρμοδίων υπαλλήλων της ΔΟΥ οι οποίοι διενήργησαν έλεγχο δικαιολογητικών.

Με την αρχική δήλωση φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους 2013 που υπέβαλε ο προσφεύγων , δηλώθηκε το ποσό των 43.958,69 € ως εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες (άθροισμα καθαρών ποσών από μισθούς , ημερομίσθια κλπ) στον κωδικό 301. Το παραπάνω ποσό απέκτησε ο προσφεύγων από την άσκηση της ιδιότητάς του ως δήμαρχος. Κατά τη διενέργεια ελέγχου των δικαιολογητικών από τους υπαλλήλους της αρμόδιας ΔΟΥ , διαπιστώθηκε ότι λανθασμένα είχε δηλωθεί το εν λόγω ποσό στο συγκεκριμένο κωδικό.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ισχυρίζεται ότι μη νόμιμα και κατά παράβαση του άρθρου 1 του Ν 2238/1994 φορολογήθηκε στο σύνολο των ακαθαρίστων αποδοχών του. Ειδικότερα θεωρεί ότι η πάγια αντιμισθία φέρει όλα τα χαρακτηριστικά του μισθού και υπόκειται στις ίδιες κρατήσεις που υπάγεται ο μισθός όλων των Δημοσίων Υπαλλήλων και των υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και ΟΤΑ οι οποίοι ως μισθωτοί δηλώνουν τις καθαρές αποδοχές τους. Επιπρόσθετα προβάλλει τους παρακάτω λόγους:

1. Παραβιάζεται η συνταγματική αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ιδιώτη προς το κράτος και η αρχή της χρηστής διοίκησης διότι ενώ κατά το οικονομικό έτος 2012 υπήχθη σε φορολόγηση το καθαρό εισόδημά του , το οικονομικό έτος 2013 φορολογήθηκαν οι ακαθάριστες αποδοχές του χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε μεταβολή στο νομοθετικό καθεστώς.

2. Όχι μόνο τα θεμελιωμένα δικαιώματα αλλά και τα δικαιώματα προσδοκίας προστατεύονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ). μέσω της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ιδιώτη σε συνδυασμό με το δικαίωμα στην περιουσία. Η αρχή αυτή επιβάλλει στο νομοθέτη και τη Διοίκηση να μην αλλάζουν απρόοπτα τις ρυθμίσεις που διέπουν ορισμένη βιοτική σχέση και μάλιστα χωρίς να χορηγούν τουλάχιστον μεταβατική περίοδο στον ιδιώτη για να προσαρμοστεί.

Επειδή , ο προσφεύγων επισημαίνει ότι συντρέχει παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ιδιώτη προς το κράτος. Κατά την αρχή αυτή μία έννομη κατάσταση, που έχει δημιουργηθεί είτε από διοικητική πρακτική είτε από θεσμικό πλαίσιο, της οποίας την διατήρηση μπορούσε ο ιδιώτης εύλογα να εμπιστεύεται, δεν μπορεί να μεταβληθεί νόμιμα με αιφνίδια μέτρα, εκτός αν την απρόοπτη μεταβολή επιτάσσει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον. Σκοπός δε της αρχής είναι η προστασία του διοικούμενου από κάθε παρόμοιο ενδεχόμενο επιζήμιο για τα δικαιώματά του αιφνιδiasμό. Οι προϋποθέσεις εφαρμογής της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης είναι τρεις κατά τη θεωρία: πράξη της δημόσιας αρχής που αποτελεί την βάση της εμπιστοσύνης του ιδιώτη, η εμπιστοσύνη αυτή να είναι άξια προστασίας και να μην υπάρχει αντίθετος λόγος δημόσιου συμφέροντος που να επιβάλλει την μεταβολή της υφισταμένης καταστάσεως.

Την εμπιστοσύνη δημιουργεί η πραγματική συμπεριφορά της κρατικής εξουσίας στις διάφορες εκφάνσεις της, ότι μια πραγματική κατάσταση που έχει δημιουργηθεί θα συνεχίζεται στο μέλλον με τον ίδιο τρόπο. Πρέπει η πραγματική συμπεριφορά να έχει σχετική χρονική διάρκεια, να είναι συνεχής και ομοιόμορφη. Αναφορικά με τη διοίκηση αφορά θετική ενέργεια της, από την οποία προκαλείται εύλογη πεποίθηση στον πολίτη για τη νομιμότητα ή μη μιας ενέργειάς του. Ειδικότερα για το φορολογικό δίκαιο παρόμοια συμπεριφορά της διοίκησης που δημιουργεί εμπιστοσύνη είναι κατά κανόνα η πρακτική της σχετικά με την ερμηνεία των φορολογικών νόμων και η μεταβολή της ερμηνείας με τον αναδρομικό καταλογισμό φόρου. Για το λόγο άλλωστε αυτό οι συνέπειες της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εντοπίζονται κυρίως στην περίπτωση που η

φορολογική αρχή με θετική της ενέργεια, όπως με την έκδοση εγκυκλίων, υπέδειξε στο φορολογούμενο συγκεκριμένη συμπεριφορά, οπότε και δε μπορεί στη συνέχεια να μεταβάλλει άποψη ως προς τη νομιμότητα της συμπεριφοράς που υπέδειξε και να επιβάλλει πρόστιμο ή να καταλογίσει φόρο. Επισημαίνεται ότι πρόκειται κατά βάση για θετικές ενέργειες της διοίκησης και όχι για την απλή ανοχή (ως παράλειψη ενέργειας) μιας παράνομης συμπεριφοράς.

Από τα προαναφερθέντα είναι σαφές ότι προκειμένου να αποτελέσει βάση εμπιστοσύνης η άτυπη συμπεριφορά της διοίκησης πρέπει αφενός να έχει μεσολαβήσει μακρός χρόνος που να θεμελιώνει πίστη του ενδιαφερομένου ότι δεν θα του επιβληθούν κυρώσεις, αφετέρου η ανοχή της διοίκησης δεν μπορεί να νομιμοποιήσει παραβάσεις, ούτε να δικαιολογήσει την επέκτασή τους.

Η άξια προστασίας εμπιστοσύνη είναι κάτι που διαφέρει ουσιαστικά από τις οποιεσδήποτε επιθυμίες του ενδιαφερομένου, καθώς αυτός πρέπει να έχει προσδοκίες στηριζόμενες σε συγκεκριμένες και ακριβείς διαβεβαιώσεις εκ μέρους της διοίκησης, ενώ αποκλείεται η δημιουργία εμπιστοσύνης άξιας προστασίας, όταν ο ενδιαφερόμενος προκάλεσε την έκδοση της πράξεως δια της παροχής εσφαλμένων ή ελλιπών στοιχείων.

Από την ίδια της την φύση, η αρχή αυτή δεν προσφέρεται για αυτόματη εφαρμογή, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε απρόσφορες γενικεύσεις και αφετέρου η συνταγματικά προστατευόμενη αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης βρίσκεται πάντα στον αντίθετο πόλο της αρχής της νομιμότητας και της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος.

Στην κρινόμενη περίπτωση ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι συντρέχει παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, επειδή κατά το οικονομικό έτος 2012 υπήχθη σε φορολόγηση το καθαρό του εισόδημα ενώ το οικονομικό έτος 2013 φορολογήθηκαν οι ακαθάριστες αποδοχές του χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε μεταβολή στο νομοθετικό καθεστώς. Στην πραγματικότητα το νομοθετικό πλαίσιο της αυτοτελούς φορολόγησης (παρ.10 και 11 του Ν 2238/94) είχε καταργηθεί ήδη με την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του Ν 3842/2010 (για τα εισοδήματα που αποκτώνται από την 1^η Ιανουαρίου 2010).

Επειδή με τις διατάξεις των παρ.2 και 3 του άρθρου 48 ορίζεται ότι: «2. Στο εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών περιλαμβάνεται και κάθε αμοιβή που καταβάλλεται:γ) Σε αντιπροσώπους επαγγελματιών οργανώσεων και ιδιώτες για τη συμμετοχή τους σε κάθε είδους επιτροπές ή συμβούλια, από το Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, σωματεία, ιδρύματα, συνεταιρισμούς και οργανισμούς γενικά.....3. Ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α΄ έως Ζ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 4».

Επειδή ακολούθως, με την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του Ν 3842/ 2010 καταργήθηκαν οι διατάξεις των παραγράφων 10 και 11 του άρθρου 13 του Ν 2238/94. Δηλαδή, καταργήθηκε η αυτοτελής φορολόγηση (με συντελεστή 20%), των πάσης φύσεως παροχών που χορηγούνται στα πρόσωπα που εκλέγονται για τον πρώτο και δεύτερο βαθμό της τοπικής αυτοδιοίκησης. Τα εισοδήματα αυτά θεωρούνται, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Ν 2238/94, ως εισοδήματα από ελευθέρια επαγγέλματα, ως μη δυνάμενα να ενταχθούν σε κάποια από τις κατηγορίες Α έως Ζ της παρ.2 του άρθρου 4 και συνεπώς, κατά την καταβολή διενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) επί των ακαθάριστων αποδοχών (παράγραφος 1 άρθρου 58 του ΚΦΕ). Οι διατάξεις αυτές ισχύουν, σύμφωνα με την περίπτωση α΄ του άρθρου 95 του Ν 3842 / 2010, για τα εισοδήματα που αποκτώνται από την 1^η Ιανουαρίου 2010 και μετά (σχετ. εγκ. ΠΟΛ 1135/4-10-2010).

Επειδή στις διατάξεις της περ. ιε΄ της παρ. 4 του άρθρου 9 του Ν 2238/94 όπως αυτές ίσχυαν σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 38 του Ν 4024/2011 από 1-1-2011 μέχρι και 31-12-2012, ήτοι πριν την αντικατάστασή τους από τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν 4110/2013, προβλέπεται ότι: «Το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση την κλίμακα της παραγράφου 1 μειώνεται κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) κάθε καταβαλλόμενης από τις παρακάτω δαπάνες:ιε) Του ποσού της δαπάνης των εισφορών που καταβάλλονται από τον φορολογούμενο σε ταμεία ασφάλισης του, εφόσον η καταβολή τους είναι υποχρεωτική από το νόμο, καθώς και το ποσό των καταβαλλόμενων εισφορών στις περιπτώσεις προαιρετικής ασφάλισής του σε ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο».

Επειδή η ειδική εισφορά αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας και η ειδική εισφορά των ασφαλισμένων του Ταμείου Προνοίας των Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ) υπέρ του Ταμείου

αυτού , οι οποίες προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 38 περ.α΄ και β΄ του Ν 3986/2011 (ΦΕΚ 152 Α΄) δεν έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα και δεν αποτελούν ασφαλιστικές εισφορές κατά την έννοια του άρθρου 9 παρ. 4 περ. ιε΄ του Ν 2238/1994. Ειδικότερα , σύμφωνα με την ΥΑ οικ 2/57654/0022 ΦΕΚ Β΄ 1853/2011 η εισφορά αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας αποτελεί έσοδο του Κρατικού Προϋπολογισμού (ΚΑΕ 0828) , έχει θεσπισθεί για λόγους κοινωνικής αλληλεγγύης προς τους άνεργους αλλά και προκειμένου να ενισχυθεί οικονομικά ο Ο.Α.Ε.Δ. , ώστε να έχει τη δυνατότητα να εξακολουθεί να χορηγεί τις παροχές και τα επιδόματα κοινωνικού χαρακτήρα. Εξάλλου , όπως ορίζεται στην Αιτιολογική Έκθεση του Ν 3986/2011 που απηχεί τη βούληση και το σκοπό του νομοθέτη , οι ως άνω ειδικές εισφορές , οι οποίες εντάσσονται στο κεφάλαιο Ε΄ του νόμου αυτού «Δημοσιονομικά μέτρα για την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής» , αποτελούν μέτρα άμεσης εφαρμογής και απόδοσης (εισπρακτικά μέτρα) , τα οποία είναι ανάγκη να προταχθούν λόγω της κρίσιμης δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας. (σχετ.225/2012 Γνωμοδότηση ΝΣΚ).

Επειδή εκ των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι οι αμοιβές που καταβλήθηκαν μέσα στο 2012 σε αιρετό όργανο των ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμού είναι εισόδημα Ζ΄ κατηγορίας και για τις κρατήσεις οι οποίες αφορούν τις ασφαλιστικές του εισφορές και οι οποίες διενεργήθηκαν από το φορέα (Δήμο) στον οποίο απασχολούνταν ως αιρετός και αναγράφονται στη βεβαίωση αμοιβών που του χορηγήθηκε από το φορέα (Δήμο) , εφαρμόζεται η μείωση του φόρου που αναφέρεται στην παρ.4 του άρθρου 9 του Ν 2238/1994. (σχετ.εγγρ.Δ12Α 1178379 ΕΞ/20-11-2013 Τμήμα Α΄ Δ/σης Φορολογίας Εισοδήματος).

Επειδή εν προκειμένω , η αμοιβή που έλαβε ο προσφεύγων , κατά τη χρήση 2012 , για τις εκτός έδρας μετακινήσεις του καθώς και η πάγια αντιμισθία που έλαβε ως Δήμαρχος , αποτελούν εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών σύμφωνα με τα ρητώς οριζόμενα στις διατάξεις των παρ.2 και 3 του άρθρου 48 του Ν 2238/1994 και δηλώνονται στον κωδικό 507 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος. Ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος ότι η πάγια αντιμισθία των Δημάρχων αποτελεί εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες.

Επειδή , όπως συνάγεται από τα ανωτέρω , το ποσό του φόρου , που προκύπτει με βάση την κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Ν 2238/1994 , μειώθηκε ήδη κατά ποσοστό 10% του ποσού των ασφαλιστικών εισφορών του προσφεύγοντος , οι οποίες , όπως έγινε δεκτό από τη Διοίκηση , στην περίπτωση των αιρετών οργάνων των ΟΤΑ αναγράφονται στον κωδικό 053 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος. Στην υπό εξέταση περίπτωση , οι ασφαλιστικές εισφορές , οι οποίες ορθά αναγράφηκαν στον κωδικό 053 , ανέρχονται στο ποσό των 1.305,79€ και αναλύονται ως ακολούθως: α) υπέρ ΤΕΑΔΥ/ΤΑΔΚΥ 808,49€ , β) υπέρ ΤΠΔΥ 269,47€ , γ) εισφορά 1% ΤΠ 204,56€ και δ) κρατήσεις από την αμοιβή του προσφεύγοντος για τις εκτός έδρας μετακινήσεις του σύνολο 23,27€.

Επειδή , τα τέλη χαρτοσήμου και ο Ο.Γ.Α. χαρτοσήμου ορθά δεν αναγράφηκαν στον κωδικό 053 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος προκειμένου να ληφθούν υπόψη κατά την εκκαθάρισή της , ούτε μειώνουν το ποσό του φόρου της κλίμακας του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε.

Επειδή οι ειδικές εισφορές των περιπτώσεων α΄ και β΄ της παρ.2 του άρθρου 38 του Ν 3986/2011 συνολικού ποσού 2.376,22€ (2.105,74€ και 270,48€) , δεν λαμβάνονται υπόψη κατά την εκκαθάριση και τον προσδιορισμό του φόρου εισοδήματος.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Την απόρριψη της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση:

Οικονομικό Έτος 2013 τελικό χρεωστικό : 10.565,58€

Το παραπάνω ποσό προέκυψε από την εκκαθάριση της 1^{ης} τροποποιητικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2013 (υπαιτιότητας φορολογούμενου) .

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ακριβές αντίγραφο

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

**Η υπάλληλος του τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΑΥΡΙΔΟΥ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).